

For og imod.

Ved det sidste Kommunevalg i Byen Maritzburg i Syd Afrika stemte de nye kvindelige Vælgere med 76 p. C., Mændene derimod kun med 63 p. C.

Det norske Valg.

Heller ikke i Aar lykkedes det at sætte en Kvinde ind i Tingene. Hvorimod fire Kvinder staar som Suppleanter, nemlig Fru Margrethe Lavik (Venstre), Frk. Professor Kristine Bonnevie (Frisindet), Fru Anna Laurgaard (Arbejderpartiet) og Frk. Sara Christie (Højre).

Sociale Kursus.

Det stiller sig ofte saaledes — skriver »Jus Suffragii« — at Kvinder nærer den redeligste Vilje til at udføre et socialt humant Arbejde, men at de under Forsøget herpaa mærker, at de mangler den Kundskab og praktiske Uddannelse, som kræves, for at Resultatet nogenlunde kan komme til at staa Maal med det Ideal, der foresvæver dem.

Af denne Grund begynder man i forskellige Lande at oprette Kursus for Kvinder, der gerne vil udføre et socialt Arbejde i Forbindelse med eller som Suppleмент til Statens og Kommunens humane Foranstaltninger. I Schweiz er saadanne Kursus allerede ordnede i Byerne Zürich og Basel; de skal vare fra Oktober til Juli og omfatter teoretisk og praktisk Undervisning i Barnepleje, Madlavning, Asylgerning, Børnehavegerning, Sygepleje, Sundhedslære, Fatigpleje, Samfundslære o. s. v. Ogsaa i England er der planlagt lignende Kursus med det Formaal at afhjælpe Krigens uhyggelige sociale Virkninger.

Børneægteskaber.

Den præjssiske Justitsminister har i Følge tyske Blade givet Tilladelse til, at Pigebørn under 16 Aar maa indgaa Ægteskab. At denne Kundgørelse er fremkommet, fordi man befrygter en for stærk Albe-folkning efter Krigen, siger sig selv. Det er dog meget tvivlsomt om man herved har grebet det rette Middel til at afhjælpe Sagen.

Forslaget om at indføre politisk Valgret for Kvinder har lidt Nederlag ved Folkeafstemningerne i dette Efteraar i de fire amerikanske Stater New York, Massachusetts, Pennsylvania og New Jersey.

Lige Ret over Barnet.

Det franske Deputeretkammer har vedtaget en Lovændring, der foreløbig skal gælde saa længe Krigen varer, hvorefter en Model uden Faderens Samtykke kan tage Bestemmelse om alle Forhold vedrørende hendes Børn.

En Dommer i New York udtalte forleden: Der er ikke Børn nok i dette Distrikt. Hvis nogle af de Damer, der giver sig af med at agitere for Valgret, i Stedet for vilde agitere for Børnefødsler, da vilde de anvende deres Tid bedre.

Hertil svarede et lokalt Kvindevalgretsblad: Vi skal gerne agitere for flere Børnefødsler, men ikke saa længe New Yorks Børn dør som Fluer i Lejekaserne; ikke saa længe de gaar sultne i Skole; ikke saa længe der er flere Børn, end Skolerne kan rumme; ikke saa længe Fædre, der tigger om Arbejde, ikke kan faa det og derfor heller ikke kan forsørge de Børn, der allerede er født, og frem for alt: ikke saa længe de Børn, vi Kvinder sætter i Verden, bliver brugt til Ka-

nonføde uden anstændig eller forsvarlig Grund!

Giv os Valgret, da skal vi hjælpe Eder med at skabe en Verden, i hvilken vi kan være bekendt at sætte vore Børn!

I England understøtter man værdige Trængende i Anledning af Krigen og Dyr-tiden, dog ikke Udlændinge, der lever indenfor Landets Grænser.

Her som i Danmark hersker den Lov, at en Hustru antager sin Mands Nationalitet og saaledes mister sin Indfødsret, naar hun gifter sig med en Udlænding.

En Kone fra Fifeshire mødte for nylig og bad om Understøttelse men blev afvist, fordi hendes Mand var født i Tyskland; han var kommet til England som 12 Aars Dreng, var opdraget i Landet, talte engelsk og tjente hos en Præst. »Der er tysk«, oplyste Byens Kæmner. — »Er jeg tysk?« udbrød Konen. — »Ja, De blev tysk Undersaat den Dag, De giftede Dem«. — Hurtigt og kvikt kom Svaret: »Naa! Saa har afdøde Dronning Victoria altsaa ogsaa været tysk fra det Øjeblik, hun giftede sig med Prins Albert!«

Fru Julie Arenholt.

„Kvindevalgret“s første Redaktør.

Det vil være i Overensstemmelse med Læsernes Ønske, at vi i Dag bringer en Tak til »Kvindevalgret“s første Redaktør.

Fru Julie Arenholt redigerede Bladet i ikke mindre end fem Aar. Da det udkom 1. Jan. 1908 blev det alle Vegne modtaget med Glæde og Forventning — men tillige under ret for-

Kvindens Valgret i Holland.

Et Land i Forventning.

EFTER alt at dømme synes det at blive de smaa Stater i Europa, der gaar i Spidsen, hvor det gælder om at indføre politisk Valgret for Kvinder.

Trods Verdenskrigen, der raser lige udenfor Hollands Grænser, og trods den Uro, den har skabt indenfor Landets Grænser, er det hollandske Folk ikke desmindre optaget af en levende politisk Bevægelse med det Formaal at skride til en Forfatningsændring. Hvis

dette sker, vil der aabne sig Mulighed for, at ogsaa Kvinderne kan komme i Betragtning.

Det glæder Redaktionen i dette sidste Nummer af Bladet at kunne bringe en Beretning om Forholdene i det europæiske Land, hvis Kvinder mulig i Øjeblikket har størst Udsigt til at opnaa Valgret, idet vi har modtaget nedenstaaende Brev fra den kendte og dygtige Forkæmper for Sagen, *Martina Kramers* i Rotterdam.

Den nuværende Forfatning blev indført i 1887, og lige fra dette Tidspunkt har der eksisteret en Bevægelse for at faa Forfatningen ændret. Valgretten indskrænktes

nemlig til at omfatte et Faatal af Mænd, der opfyldte visse Betingelser i Retning af social Stilling. Agitationen gjaldt til en Begyndelse dog kun en Udvidelse af Valgretten for Mænd, og den førte til en Reform af Valgloven i 1897, hvorved de mandlige Vælgeres Antal kom op paa ca. 1 Million. Men ikke des mindre er endnu $\frac{5}{13}$ af Mændene over 25 Aar samt alle Kvinder udelukkede.

Kvinderne havde imidlertid drevet deres egen Agitation uden Støtte fra noget som helst politisk Parti, og i 1894 dannede de et nationalt Forbund for Kvinders Valgret, hvis Medlemstal nu er vokset til 18000.

Fra Aarene 1900 til 1908 var